

Divendres 3 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 4,26-34): En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra la llavor a la terra: tant si dorm com si està despert, de nit i de dia, la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, dóna fruit: primer brins, després espigues, i finalment blat granat dins les espigues. I així que el gra és a punt, aquell home fa córrer la falç, perquè ha arribat el temps de la sega».

Deia també: «A què compararem el Regne de Déu? Amb quina paràbola en podríem parlar? És com quan sembren un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra; però, un cop sembrada, va creixent i arriba a fer-se més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells del cel fan niu a la seva ombra». Amb moltes paràboles semblants, Jesús anunciava la Paraula a la gent, de la manera que ells eren capaços d'escoltar-la. No els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als seus deixebles.

«Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra la llavor i la terra tota sola dóna fruit»

Mn. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Espanya)

Avui Jesús parla a la gent d'una experiència ben propera a la seva vida: «Un home sembra el gra a la terra (...), la llavor germina i creix (...). La terra, tota sola, dóna fruit: primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat» (Mc 4,26-28). Amb aquestes paraules es refereix al Regne de Déu, que consisteix en «la santedat i la gràcia, la Veritat i la Vida, la justícia, l'amor i la pau» (Prefaci de la Solemnitat de Crist Rei), que Jesucrist ens ha vingut a portar. Aquest Regne ha de ser una

realitat, en primer lloc, dins de cada u de nosaltres; després al nostre món.

En l'ànima de cada cristià, Jesús hi ha sembrat —pel Baptisme— la gràcia, la santedat, la Veritat... Cal que fem créixer aquesta llavor perquè fructifiqui en multitud de bones obres: obres de servei i caritat, d'amabilitat i generositat, de sacrifici per complir bé el nostre deure de cada instant i per fer feliços els qui ens envolten, de pregària constant, de perdó i comprensió, d'esforç per aconseguir créixer en virtuts, d'alegria...

Així, aquest Regne de Déu —que comença dins de cadascú— s'estendrà a la nostra família, al nostre poble, a la nostra societat, al nostre món. Perquè el qui viu així, «¿què fa sinó preparar el camí del Senyor (...), a fi que penetri en ell la força de la gràcia, que l'il·lumini la llum de la veritat, que faci rectes els viaranys que menen a Déu?» (Sant Gregori el Gran).

La llavor comença petita, com «un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra; però, un cop sembrada, va creixent i arriba a fer-se més gran que totes les hortalisses» (Mc 4,31-32). Per la força de Déu s'escampa i creix amb un vigor sorprenent. Com en els primers temps del cristianisme, Jesús ens demana avui que escampem el seu Regne per tot arreu.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Sembra tu també en el teu hort a Crist, on floreixi la bellesa de les teves obres i es respiri la variada olor de les diverses virtuts» (Sant Ambròs de Milà)

•

«La debilitat és la força de la llavor, el partir-se és la seva potència. Així és el regne de Déu: una realitat humanament petita, composta pels pobres de cor, els qui no confien només en la seva pròpia força, sinó en la de l'amor de Déu» (Benet XVI)

•

«Pertoca als laics per pròpia vocació, de buscar el Regne de Déu actuant en les coses temporals que han d'ordenar cap a Déu (...). Pertoca, doncs, a ells molt especialment d'il·luminar i

organitzar de tal manera totes les realitats temporals amb les quals es troben estretament units, que neixin i evolucionin sempre segons l'esperit del Crist i esdevinguin lloança del Creador i del Redemptor» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 898)